22/07/2022

Κύπρος η πολύπαθη

/ Γνώμες

Της Σοφίας Μπεκρή, φιλολόγου-θεολόγου

«Νησί πικρό, νησί γλυκό, νησί τυραγνισμένο, κάνω τον πόνο σου να πω και προσκυνώ και μένω». Μ’ αυτά τα λόγια ξεκινάει ο ποιητής να υμνήση το πολύπαθο νησί, «το ολάνθιστο κλωνάρι, που του μαδήσαν τα άνθια του διπλοί, τριπλοί βαρβάροι» και που τα βάσανά του δεν λένε να πάρουν τέλος, γιατί οι κάθε λογής βαρβάροι συνεχίζουν να την μολεύουν, να την τυραγνούν και «να παίζουν την τύχη της στα ζάρια».

Θλίψη και πόνο αισθάνεται, πράγματι, κανείς, όταν ανατρέχη στην χιλιόχρονη ιστορία της Κύπρου και διαπιστώνη ότι ποτέ δεν ανάσανε από τους πολλαπλούς κατακτητές. Ο πόνος, μάλιστα, μετατρέπεται σε οργή και αγανάκτηση, όταν σκέφτεται τις αδικίες που έχουν συντελεστή και συντελούνται ακόμη σε βάρος του μαρτυρικού αυτού λαού. Συγχρόνως, όμως, δεν μπορεί να μην εκφράση και τον απέραντο θαυμασμό του για τον ηρωισμό των παλληκαριών της και την αδούλωτη κυπριακή ψυχή, που αντιστάθηκε στις συνεχείς και επίμονες πιέσεις για υποταγή, άντεξε και αντέχει άκόμα, -αλλά έως πότε;

Και να που πάλι, αυτές τις ημέρες, ξαναέρχονται στο νού μνήμες θλιβερές από τα γεγονότα εκείνα της σύγχρονης ιστορίας της που την σημάδεψαν καθοριστικά. 15 Ιουλίου 1974: ο νόμιμος πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, αρχιεπίσκοπος Μακάριος, ανατρέπεται πραξικοπηματικά από τους στρατοκράτες των Αθηνών. 20 Ιουλίου 1974: πρώτη εισβολή των στρατευμάτων του Αττίλα στην μαρτυρική Κύπρο, που ολοκληρώνεται στα μέσα Αυγούστου, με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα: κατοχή του 38% του εδάφους του νησιού από τους Τούρκους, χιλιάδες πρόσφυγες, νεκροί, αγνοούμενοι και εγκλωβισμένοι, καταστροφές και λεηλασίες, θρήνος και σπαραγμός-, και το δράμα, δυστυχώς, συνεχίζεται.

Για να αντιληφθή, όμως, κάποιος το μέγεθος του εγκλήματος που διαπράχθηκε και να κατανοήση τις άνομες ενέργειες των κατακτητών και των υποστηρικτών αυτών, χρειάζεται να γνωρίζη την συμβολή της Κύπρου στον παγκόσμιο πολιτισμό και μάλιστα την σημασία της για τον Ελληνισμό.

Διαβάστε τη συνέχεια ΕΔΩ